

ønsker at gennemføre frit optag. Men Fremskridtspartiet er i hvert tilfælde helt enig med regeringspartierne. Vi er nødt til at have nogle begrænsninger, for vi skal selvfølgelig ikke bare uddanne folk til arbejdsløshed.

Forslaget, der handler om at motivere til, at flere søger direkte ind på kvote I frem for at vente og så søge ind på kvote II, er et forslag, som nyder Fremskridtspartiets tilslutning.

Men jeg må nok sige, at jeg synes, det er et svært forslag. Det er svært at vurdere, hvor stærkt et signal der skal sendes, for præcis som det er blevet sagt, er der jo rent faktisk nogle, som af egen fri vilje tager ud og får noget mere livserfaring og så søger ind på kvote II, som for så vidt lige så godt kunne have gjort det på kvote I med det samme.

I en række uddannelser i dette land er det faktisk en fordel, at man har noget livserfaring. Vi ser, at der er et meget stort optag på kvote II, når vi taler om lærerstuderende, pædagogstuderende og lignende, og det er jo hensigtsmæssigt, at de personer har været ude og få sig noget livserfaring og ikke bare er suset lige igennem uddannelsessystemet og så pludselig står med nogle flotte karakterer, men uden den ballast, som der nu engang også skal til – mere på nogle uddannelser end på andre.

Det, der heller ikke er så nemt, er de tal, som bliver listet op i forslaget, og som ministeren står inde for. De tal, der skal skitsere, hvordan virkeligheden ser ud, taler forbi hinanden. Tallene forholder sig ikke til hinanden, og derfor kan man få lige præcis det procenttal, man ønsker.

Et sted står der, at det er 70 pct., der søger optagelse via kvote II. Så tænker man: 70 pct., det var godt nok mange. Hvis man så læser videre, står der, at det er 50 pct., der bliver optaget på kvote II. Hvis man ser på de tal, der ligger bag, vil man opdage, at rent faktisk er det sådan, at 25 pct. går ind på kvote II, og 75 pct. går ind på kvote I. Derfor er det lidt forvirrende med de her tal, og ministeriet har ikke været specielt heldig med den pædagogiske hånd med at forklare os, hvordan det er, virkeligheden ser ud.

Men det er lykkedes ministeren at overbevise i hvert fald Fremskridtspartiet om, at det er hensigtsmæssigt, at man sender et klart signal om, at de, der har muligheden for at søge direkte på kvote I, og som ikke behøver spilde tid på at samle point på anden vis, kan søge direkte ind på kvote I. Der er jeg helt enig med

de ordførere, der har sagt, at det ikke betyder, at man skal tvinge de unge til at søge ind på kvote I. De kan jo godt gå ud og få sig noget livserfaring eller noget andet og så søge ind på kvote II senere eller for den sags skyld søge ind på kvote I senere. Det er der ikke noget til hinder for.

Dette forslag er jo ikke et forslag, der sætter begrænsninger op. Tværtimod er det et forslag, som giver flere muligheder, og det er vi i Fremskridtspartiet tilfredse med.

Lad mig så sige med hensyn til meroptaget for 3.000 studerende, at det jo for så vidt ikke har noget med forslaget her at gøre. At man flytter vægten fra, at man vil have flere til at søge direkte ind på kvote I i stedet for kvote II er jo ikke ensbetydende med, at man samtidig udvider antallet af studiepladser. Så udvidelsen af studiepladserne må være noget, der kun har med finansloven at gøre og ikke noget andet.

Jeg vil så sige, at for Fremskridtspartiets vedkommende håber vi på, at de nye studiepladser kommer til at ligge på bl.a. ingeniørstudierne og lignende hårde fag, om jeg så må sige, idet vi jo ved, at der er et meget, meget stort behov for færdiguddannede på præcis det område. Så jeg håber, at de 3.000 pladser falder på steder, hvor vi har behov for mere kvalificeret arbejdskraft.

Men som sagt, Fremskridtspartiet støtter forslaget. Vi støtter intentionerne om at sende dette klare signal.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig i nødvendigheden af at styrke uddannelserne og at sikre, at de mest egnede af vores studiemotiverede unge optages på uddannelserne. Det er vigtigt, at de højere uddannelser ikke devalueres. Og for at sikre et nødvendigt niveau i de højere uddannelser, er Kristeligt Folkeparti også enig i, at der skal være sammenhæng mellem indgangs-niveau og adgangskrav.

Samtidig lægger Kristeligt Folkeparti vægt på, at studieegnede unge, der grundet forskellige forhold, umodenhed f.eks., ikke kvalificerer sig til kvote I under den kompetencegivende ungdomsuddannelse, ikke lægges for store hindringer i vejen for senere at kvalificere sig til at begynde på en højere uddannelse.

Der må derfor i uddannelsessystemet stadig findes de kurser, der dækker disse unges behov for at kvalificere sig til optagelse på universiteter m.v. Derfor lægger vi vægt på, at der i bemærkningerne står, at det er vigtigt, at ansøgere